

Р: Искрах, ама тука наште обичаи са по-различни. Ожениш ли се – край. Не можеш повече да учиш, не можеш да учиш...

И: А иначе за детето, мислиш ли да го даваш после във училище?

Р: Даа. Аз поне, като не съм си учила, поне той да се учи. Става от ден на ден на ден по тежко времето, ако... Ако няма образование, няма нищо. Така става една грозна... Ще държа да изкара XII клас.

И: А ти би ли искала сега, да речем, да ходиш на някакви курсове, вечерни, или пък такива за оgramотояване, бюрата по труда, дето...

Р: Да, да, да. Да го дам първо на детска градина...

И: Мъжът ти ще се съгласи ли на това?

Р: Еми ще гледам сега вече да го хвана така по, за да може и той да учи.

И: Искаш и той да започне нещо?

Р: Да, поне да има образование, да започне неква работа, иначе така не можеш да живееш... Аз имам трима братя и аз съм, аз съм най-малката... те се общащи, общи работници така, по строежите. И те работят така... Имат те осми клас... Много ме е яд, че не го записах, сега да го дам на детска градина, да почна работа, да му осигуря всичко каквото му трябва на него. И това ми е най-важното искам. Сега пак ще пробвам да му подам документите... сега ще пробвам и една друга, ще пробвам. На мен ми е по-хубаво да ходи на детска градина, да си знае български... Да, да си общуват децата. По-добре е...

И: Какво би искала да работиш?

Р: Еми какво ще да е, стига да работя, то като за мен сега, чистачка нещо, от тоя сорт; на китайските сега чух, че мият паници там, там е по-лесно да ходим там... Като няма професия, така е. Шивачка съм пробвала, ама гледат ме така, не ме искат.

И: Къде си ходила да търсиш работа?

Р: Тука на големия пазар. Там на пазар има една шивачница и ми викат не става. После станах бременна и край, това беше. Сега си гледам детето. Сега да порасне на три години и ще го дам на детска...

И: Как бяха учителите, тука в 75-о?

Р: Аа, добри бяха, ама аз не влизах в час.

И: Защо?